

IJsland,

een ruige tocht

Gelukkig zijn IJslanders bijzonder opgewekt en praktisch ingesteld. Huur je een auto in februari, dan wordt een 4WD geadviseerd en daar blijken spijkerbanden op te zitten. Goed plan. En er zijn werkelijk voortreffelijke weer- en wegen-apps. Omdat eigenlijk alleen de N1 (die helemaal rond het eiland gaat en ongeveer 1500 km lang is) in de winter sneeuw-en ijsvrij gehouden wordt, kun je op de wegen-app zien hoeveel auto's er per uur passeren en er is een icoontje als er een sneeuwschuiver aan het werk is (even wachten met op pad gaan). Er zijn vrolijke kleurtjes bedacht op de app voor de wegen in winterconditie: wit = sneeuw (wacht op de sneeuwschuiver) paars = extremely slippery, groen = prima weg en rood = verboden. Het is vooral bij wind dat de wegen echt afgesloten worden, want het waait nooit een beetje op IJsland, maar het stormt. Altijd.

Probleem met de weer-apps: IJsland is een land van meerdere seizoenen per dag. We zijn geconfronteerd met mist, zon, regen, storm, hagel en sneeuwbuien, en dat allemaal op één dag. In het noorden was het -12 graden, in het zuiden zelfs boven nul. Maar wat was geweldig om daar in februari rond te rijden. Geri is (gelukkig) geen Max Verstappen en daarmee past hij prima in het profiel van de gemiddelde IJslander, want men rijdt relaxt en bovendien, je mag toch nergens harder dan 90 km/u. Maar de wegen zijn smal en in bermen geloven ze niet. Omdat het wegdek flink hoger ligt (anders kunnen sneeuw en ijs nergens heen op de bevroren ondergrond), moet je er goed voor zorgen niet van de weg te raken. Toen we in een sneeuwstorm echt niets meer konden zien, stonden we stil, midden op de weg stil. Toch niet helemaal comfortabel.

IJsland is ook een land met een indrukwekkende hoeveelheid geothermische activiteit. Er zijn hete geisers, bubbelende modderpoelen, blazende fumarolen, warme minerale baden en vulkanen. Er zijn zelfs 140 vulkanen. Daarvan zijn er ongeveer dertig actief en die worden goed in de gaten gehouden. De vulkaan op het schiereiland Reykjanes (waar ook de internationale luchthaven ligt) is in actie gekomen en het dorpje Grindavik wordt nu langzaam opgegeten door de lava. Maar het was ook zonder die lava al niet meer te doen voor de 4000 inwoners, want de tientallen aardbevingen per dag maakten de dorpelingen erg misselijk.

Maar IJsland is niet alleen een land van vuur, maar ook van ijs. We hebben onder de gletsjer Vatnajökull rondgelopen. Blauw ijs was het, met strepen zwart erin, de as van de nabij gelegen vulkaan. Het hele noorden was bedekt met een laag sneeuw en ijs en ook dat maakte het een adembenemend mooie tocht. En als kers op de taart: we hebben het noorderlicht gezien!

